

Służba poświęcenia świątyni

Na nieszpórach stichery isomelosy, ton 6:

Stare Przymierze czcilo poświęcenia, a jeszcze bardziej Nowe, w Bogu bowiem odnawiają się wyspy, jak powiada Izajasz, co należy rozumieć o poganach w Kościele, teraz przyjmujących od Boga fundament, przeto i my świętujemy duchowo to poświęcenie.

Odnówcie się, bracia, i odłóżmy starego człowieka, żyjmy w nowości życia, wszystkiemu nałożmy uzdę, umartwmy wszystkie członki, znienawidźmy wszelki zły pokarm z drzewa i dokładnie o tym pamiętając, unikniemy dawnych zasadzek, tak bowiem niech się odnawia człowiek, tak czci się odnowiony dzień.

Jako basztę obronną Kościół Twój Chryste, Przedwieczne Słowo, założyłeś na kamieniu wiary, przeto niewzruszony trwa na wieki, mając Ciebie. Z tego powodu w czasach ostatecznych ludzie będą oporni, więc dzięki Tobie składając, mówimy: Ty jesteś od wieków i na wieki, Królu nasz, chwała Tobie.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi. **Ton 7:**

Sprawując pamiątkę poświęcenia, Panie, i Ciebie sławiąc jako dawcę Światłości, prosimy, aby zostały oświecone nasze dusze, dla modlitw niewinnych męczenników, wszechmocny Łaskawco.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen. **Teotokion niedzieli.**

Także hymn: Pogodna Światłości. Prokimenon dnia.

Czytanie I Księgi Królewskiej (8, 22-23. 27-30)

Salomon stanął przed ołtarzem Pana wobec całego zgromadzenia izraelskiego i wyciągnąwszy ręce do nieba, rzekł: O, Panie, Boże Izraela! Nie ma takiego Boga jak Ty, ani w górze na niebie, ani w dole na ziemi. Przecież niebo i niebiosy najwyższe nie mogą Cię objąć, a tym mniej ta świątynia, którą zbudowałem. Zważ więc na modlitwę Twego sługi, i jego błaganie, o Boże mój, Panie, i wysłuchaj to wołanie i tę modlitwę, w której dziś Twój sługa stara się ubłagać Cię o to, aby w nocy i w dzień Twoje oczy patrzyły na tę świątynię. Dlatego wysłuchaj błaganie Twego sługi i Twego ludu, Izraela, ilekroć modlić się będzie na tym miejscu. Ty zaś wysłuchaj w miejscu Twego przebywania w niebie. Nie tylko wysłuchaj, ale też i zmiłuj się.

Czytanie Księgi Przysłów (3, 19-34)

Pan umocnił ziemię mądrością, niebiosy utwierdził rozumem, przez Jego wiedzę wytrysły odmęty, a rosę spuszczają obłoki. Przezorności, rozwagi, strzeż mój synu, niech one ci z oczu nie schodzą, a staną się życiem twej duszy, wdzięczną ozdobą dla szyi. I drogą swą pójdiesz bezpiecznie, bo noga się twoja nie potknie, gdy spocziesz, nie zaznasz trwogi, zaśniesz, a sen twój będzie przyjemny. Nagły strach cię nie przerazi ni klęska, gdy dotknie przewrotnych, bo z Tobą jest Pan, przed sidłem twą nogę ochroni. Pracownikom nie odmawiaj zapłaty, gdy masz możliwość działania. Nie mów bliźniemu: „Idź sobie, przyjdź później, dam jutro”, gdy możesz dać zaraz. Nie spiskuj przeciw bliźniemu, gdy mieszka przy tobie beztrąsko. Niesłusznie nie sprzeczasz się z nikim, o ile co zła

nie wyrządził. Nie zazdrość krzywdzicielowi, nie skłaniaj się ku jego drogom, bo Pan brzydzi się przewrotnymi, a z wiernymi przyjaźnie obcuje. Przekleństwo Pana na domu występnego, On błogosławi mieszkanie uczciwych, On się naśmiewa z szyderców, a pokornym udziela swej łaski.

Czytanie Księgi Przysłów (9, 1-11)

Mądrość zbudowała sobie dom i wyciosała siedem kolumn, nabiła zwierząt, namieszała wina i stół zastawiła. Wysłała służące, by wołały z wyżynnych miejsc miasta: „Prostaczek niech do mnie tu przyjdzie”. Do tego, komu brak mądrości, mówiła: „Chodźcie, nasyćcie się moim chlebem, pijcie wino, które zamieszałam. Odrzućcie głupotę i życie, chodźcie drogą rozważi”. Kto uczy naśmiewcę, ściąga na siebie szyderstwo, strofując nieprawego, sam sobie szkodzi. Nie strofuj naśmiewcy, by cię nie znienawidził, strofuj mądrego, a będzie cię kochał. Ucz mądrego, a stanie się mędrszy, oświeć mądrego, a zwiększy swą wiedzę. Treścią mądrości jest bojaźń Pańska, a rozsądkiem jest poznanie Świętego. Dzięki mnie dni twe się pomnożą, będą ci dodane lata życia.

Stichery isomelosy, ton 6:

Władco Chryste, nieśmiertelna Mądrości, przyjdź z wysoka do tej świątyni i zachowaj ją nienaruszoną do skończenia wieku, a tych, którzy z wiarą zawsze do niej przybywają, uczynь godnymi niedostępnej Światłości, Panie.

Stichos: Domowi Twemu przynależy świętość, Panie, po wszystkie dni.

Powyższą stichereę powtarzamy jeszcze raz.

Stichos: Święty jest Twój dom, przedziwny w sprawiedliwości.

Dawno temu Salomon zbudował świątynię i złożył Tobie w ofierze krew zwierząt na obraz Twego Kościoła, który nabyłeś, Przyjacielu człowieka, najdroższą Twoją krwią, teraz zaś modlimy się do Ciebie w tej świątyni, do jedyne go łaskawego, abyś zawsze zsyłał na nas Ducha prawego.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi. **Ton 2:**

Sprawując poświęcenie najświętszej świątyni Twego Zmartwychwstania, sławimy Ciebie, Panie, któryś ją uświęcił i ze swej łaski uczynił doskonałą, i upiększył sprawowanymi w niej świętymi czynnościami i składanymi w niej świętymi ofiarami, zechciej więc przyjąć z rąk Twoich sług bezkrwawe i przeczyste ofiary, dając przynoszącym je odpuszczenie grzechów i wielkie miłosierdzie.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen. **Teotokion, ton 4:**

Jak wysokiego firmamentu, tak i na niskościach pokazałeś piękno świętego przybytku Twojej chwały, Panie, umocnij go więc na wieki wieków i przyjmij nasze nieustannie w nim zanoszone Tobie modlitwy, życie wszystkich i zmartwychwstanie.

Na jutrzni po pierwszej stacji recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 8:

Świadectwo arki Chrystus pokazał, gdy Boży Mojżesz na ziemi ustanowił świątynię i poświęcił ją Aaron w ofiarach, my zaś z wiarą przybiegając do Nowej Jerozolimy, za nas ukrzyżowanemu śpiewamy Boże pieśni Dawida, prosząc o przebaczenie wszystkich naszych grzechów.

Po drugiej stacji katzyma poetycka, ton 4:

Dzisiaj, wierni, jest świąteczny dzień poświęcenia, nakazujący słowem Chrystusa wszystkim nam się odnowić i z radosnym obliczem zaśpiewać z głębi serca Władcy, jako wybawicielowi, który nas uświęca.

Kanon, ton 4:

Pieśń 1, hirmos:

Morza Czerwonego głębię suchymi stopami przeszedł Izrael, na krzyż rozłożonymi rękoma Mojżesz zwyciężył na pustyni moc Amaleka.

Słupem ognistym byłeś dawno temu w drodze wybranego Izraela, Chryste, a przez kąpiel chrztu założyłeś w Syjonie Kościół, który woła: Zaśpiewajmy pieśń naszemu Bogu.

Dzisiaj jest przyjście Twojej niedostępnej chwały, przeto w zbudowanej na ziemi Tobie świątyni urządź niebo, byśmy w niej zgodnie zaśpiewali pieśń naszemu Bogu.

Męczennikom:

Darmo przyjęliście z niezniszczalnego Źródła łaskę uleceń, Męczennicy, przeto darmo ją wiernym rozdawajcie, lecząc rozliczne choroby dusz i ciał.

Teotokion:

Z woli Ojca przez Ducha Bożego bez nasienia poczęłaś Syna i zrodziłaś w ciele, z Ojca przedwiecznie rodzonego bez Matki i ze względu na nas z Ciebie bez Ojca.

Pieśń 3, hirmos:

Weselać się w Tobie Twój Kościół, Chryste, woła: Tyś moją mocą, Panie, ucieczką i umocnieniem.

Uświęciłaś przez Ducha na ziemi Twój Kościół, Chryste, a dzisiaj namaściłaś go olejem Twojej radości.

Kościół ma Ciebie, Chryste, za niewzruszony fundament i uwieńcza się Twoim krzyżem jak diademem cesarskim.

Męczennikom:

Mędrkowanie cielesne jako wrogie i przeciwne życiu Bożemu, zwyciężyliście w duchu, Męczennicy Chrystusowi.

Teotokion:

Ty jedyna na ziemi w sposób przewyższający naturę stałaś się Matką Bożą, Orędowniczko, przeto przynosimy Tobie słowa: Raduj się!

Katyzma poetycka, ton 4:

Wszystko oświecił swoim przyjściem Chrystus, świat odnowił Bożym swoim Duchem i dusze odnawiają się, bowiem teraz zbudowano dom ku chwale Pańskiej, w którym Chrystus nasz Bóg odnawia serca wiernych na zbawienie ludzi.

Pieśń 4, hirmos:

Podniesionego widząc Ciebie na krzyżu, Słońce Sprawiedliwości, Kościół stojąc cały godnie woła: Chwała mocy Twojej, Panie.

Nie ofiarami z niemych zwierząt, ale Twoją najdroższą i życiodajną Krwią z Twego boku, kropi Kościół, z mocą wołając: Chwała mocy Twojej, Panie!

Obrazując namaszczenie Kościół dzisiaj namaszcza się najdroższą mirrą, niewidzialnie przyjmując łaskę Bożego Ducha.

Męczennikom:

Radują się święci w Panu jako zwycięzcy, wołając do bezcielesnych wrogów: Bóg jest mocą niewyrażalną! Przeto w radości ich sławimy.

Teotokion:

Bez męża zrodziłaś, Dziewico, i po narodzeniu także okazałaś się Dziewicą, przeto niemilkącymi głósy Tobie, Władczyni, z pewnością wiary mówimy: Raduj się!

Pieśń 5, hirmos:

Tyś, Panie mój, jako Światłość przyszedłeś na świat, Święty Świętych, nawracając z mroku niewiedzy tych, którzy z wiarą Tobie śpiewają.

Tyś dawno temu na Synaju arkę nie uczynioną ręką ludzką pokazał widzącemu Boga Mojżeszowi, praobrazując, Chryste, Twój Kościół.

Tyś, Panie, arkę zbudował na ziemi, Ty zastępy niebieskie Twoją mocą połączyłeś z chórami ludzi.

Tyś, Panie, jest źródłem życia, Tyś święty przyszedł na świat głóścić Twemu Kościołowi, Chryste.

Teotokion:

Tyś jest dla nas orężem mocnym na wrogów, Tyś panowaniem i nadzieją naszego zbawienia, Boża Niewiasto.

Pieśń 6, hirmos:

Z głósem chwały złożę Tobie ofiarę, Kościół śpiewa Tobie, oczyściwszy się z krwi ofiar składanych biesom w krwi z miłosierdzia wypływającej z Twego boku.

Król Chrystus zapragnął teraz piękna dla wybranego Kościoła i okazał go Matką pogan, przez pracę wykonywaną przez Ducha.

Mając za fundament nie piasek, a Chrystusa, Kościół z pogan wieńczy się niedostępną dobrocią i upiększa się diademem królewskim.

Męczennikom:

Ani bogactwo nie rozłączy z miłością Chrystusa, ani zranione ciało, ani wydany wyrok śmierci, w zjednoczeniu z Bogiem weselą się męczennicy.

Teotokion:

O, nowy cudzie wszystkich cudów, oto Dziewica ma w łonie tego, który wszystko trzyma, bez mężczyzny poczyna i całego Go ogarnia.

Kontakion, ton 4:

Niebem jaśniejącym okazał się Kościół oświecający wszystkich wiernych, w którym stojąc wołamy: Ten dom umocnij, Panie!

Ikos:

Syn Gromu mówi wyraźnie do tego, który przyszedł do nas w ciele, co i zapisano: Widzieliśmy wyraźnie chwałę jaką Syn ma od Ojca, prawdę łaski. Tym zaś, którzy z wiarą Go przyjęli, da wszystkim władzę bycia dziećmi Bożymi, którzy ani z krwi, ani z woli ciała na nowo narodzili się, ale wyrosli z Ducha Świętego, zbudowali dom modlitwy, i wołają: Ten dom umocnij, Panie!

Pieśń 7, hirmos:

W piecu perskim dzieci Abrahama były bardziej palone umiłowaniami pobożności, niż płomieniem, i wołały: Błogosławiony jesteś w świątyni Twojej chwały, Panie!

Deszczem rosy okazał się dawno temu płomień pieca, teraz zaś olejem namaszczenia duchowo uświęca wiernych, wołających: Błogosławiony jesteś w świątyni Twojej chwały, Panie!

Jak w przyjemnym piecu, w ten nowej arce, wszyscy, którzy są z duchowego Izraela, zraszani wołają: Błogosławiony jesteś w świątyni Twojej chwały, Panie!

Męczennikom:

W piecu będące z gorliwej pobożności, dzieci Abrahama zniweczyły rozkaz prześladowcy, śpiewając: Błogosławiony jesteś w świątyni Twojej chwały, Panie!

Teotokion:

Ty, będąc uświęconym przybytkiem Najwyższego, raduj się, bowiem przez Ciebie dana jest radość, Bogurodzico, wołającym: Błogosławionaś Ty między niewiastami, najczystsza Władczyni!

Pieśń 8, hirmos:

Ręce rozpostarł Daniel, lwów porykiwania w jamie zatykając, ognistą zaś moc wygasili cnotą przepasawszy się młodzi obrońcy pobożności, wołając: Błogosławcie, wszystkie dzieła Pańskie, Pana!

Dzisiaj duchową szatą z wysoka utkaną przez Bożą łaskę, upiększa się, Panie, Twój Kościół jak Oblubienica i wzywa swoich ludzi do radości, aby śpiewać: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana!

Dzisiaj drugi Adam Chrystus okazał duchowy raj, nową arkę, przynoszącą zamiast drzewa poznania życiodajny oręż krzyża śpiewającym: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana!

Męczennikom:

W Chrystusa wiarą przyoblekwszy się i zdjawszy z siebie starego człowieka, męczennicy zdemaskowali zastępy władcy świata i w Psalmach gorliwie z radością śpiewali: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie, Pana!

Teotokion:

Ty jedyna we wszystkich pokoleniach, przeczysta Dziewico, okazałaś się Matką Bożą, Ty byłaś przybytkiem Bóstwa, Najczystsza, i nie zostałaś spalona przez ogień niedostępnej Światłości, przeto wszyscy Ciebie błogosławimy, Mario, Boża Niewiasto.

Pieśń 9, hirmos:

Kamień nie sieczony ręką ludzką z nietkniętej góry, z Ciebie, Dziewico, jako węgielny został odsieczony Chrystus, który połączył odległe od siebie natury, przeto weseląc się Ciebie, Bogurodzico, wywyższamy.

Przyjdźcie z czystym sercem i trzeźwymi oczyma rozumu, córki króla, oglądajcie piękno Kościoła, jaśniejące bardziej od złota, i wywyższajcie.

Raduj się i wesel Oblubienico wielkiego Króla, widząc jaśniejsze piękno Twego Oblubieńca, z Twoim ludem wołając: Ciebie, Dawco Życia, wywyższamy!

Męczennikom:

Przyjdźcie, spełniając pamięć duchową, i postarajmy się wszyscy zachowywać przykazania niewinnie cierpiących, i z nimi zawołajmy: Ciebie, Dawco Życia, wywyższamy

Teotokion:

Raduj się, otoczona radością, Oblubienico wielkiego Króla, albowiem przez Ciebie z klątwy Ewy wszyscy wybawiliśmy się i znaleźliśmy życie w Twoim zrodzeniu, Oblubienico Dziewicza.

Fotagogikon:

Słowo, które przeczystą Krwią odkupiłeś cudowny i czcigodny święty Kościół, odnow go Duchem, Dobry, i umocnij zorzami Bożymi, chwałą wysławiając pamięć tych, którzy poświęcili Twoją świątynię.

Inny fotagogikon:

Z Dziewicy Chrystus zajaśniał chwałą i światłością, przeto oświeć się, oświeć się Nowa Jerozolimo, i odnow się dzisiaj, gdy wszystkim nam poświęcasz świątynię Zmartwychwstania.

Stichery do Psalmu 148, ton 4:

Dzisiaj Boża, święta i czcigodna świątynia Chrystusa Zmartwychwstania świetliście przemienia się w światłonośny dom i daje światu przez Grób życie Boże i Źródło nieśmiertelne ulecza choroby, toczy potoki łaski cudów, ma obfitość wody i daje uzdrowienie tym, którzy z wiarą ją piją.

Inne stichery isomelosy, autorstwa Jana Mnicha, ton 1:

Uświęć się, uświęć się Nowa Jerozolimo, przyszła bowiem Twoja światłość i chwała Pańska na Tobie zajaśniała. Ten dom zbudował Ojciec, ten dom umocnił Syn, ten dom poświęcił Duch Święty, oświecając, umacniając i uświęcając nasze dusze.

Stichera Anatola, ton 1:

Dawno temu poświęcając świątynię Salomon złożył ofiary z niemych zwierząt i ofiary całopalne, Panie. Gdy zaś zechciałeś, Zbawco, ten praobraz został zlikwidowany i rody ludzkie, które poznały prawdę, bezkrwawą ofiarę składają Twojej chwale, wszystkimi bowiem rządysz i wszystko uświęcasz Świętym Duchem.

Stichera Jana Mnicha, ton 4:

Dzisiaj uświęca się Kościół z pogan przez najdroższą i życiodajną Krew, która wypłynęła z przeczystego i niezniszczalnego boku Chrystusa, Boga naszego, wcielonego ze świętej Dziewicy. Przeto zgromadzone chóry wiernych niech wysławiają Ojca i Syna, i Świętego Ducha, jedno Bóstwo, trzymające wszystko.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi. **Ton 3:**

Wejdz w siebie, człowieku, stań się nowym zamiast starego, i świętuj w duszy odnowienie przez czas życia, aby odnowiona została droga naszego życia,

dawne bowiem rzeczy przeminęły, oto wszystkie jest nowe. Przynieś świętu owoce, dobrym zamiarem przemieniając je, oto bowiem uświęca się człowiek, tak czci się dzień poświęcenia świątyni.

I teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen. **Teotokion.**